

(၅. ၂၁)

คำสั่งที่ ๓๓ / ๒๕๖๐

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๐

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๒๑/๒๕๕๕
หมายเลขแดงที่ ๔๑๖/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้เป็นคดีที่โอนมาจากศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ๖๗๑๑/๒๕๕๒
หมายเลขแดงที่ ๔๗๒๕/๒๕๕๔ ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า นายหมาดหรั มาตรศรี ได้นำเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทำการเดินสำรวจที่ดินตามโครงการเดินสำรวจเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) โดยใช้รูปถ่ายทางอากาศ และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๓๙๗ ตำบลเกาะยาวใหญ่ กิ่งอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ให้กับนายหมาดหรัเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๐ แต่ด้วยความจงใจ

/หรือประมาณ...

หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวที่ไม่ได้ประทับตราคำว่า ห้ามโอนภายในสิบปี ตามมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ไว้ในสารบัญญัตจดทะเบียนของ น.ส. ๓ ก. ดังกล่าวทั้งฉบับที่ทำการที่ดินอำเภอและฉบับเจ้าของที่ดิน เป็นเหตุให้ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๒๘ นายหมาดหรีได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายให้แก่ นายบำรุง วงศ์ชุมพิศ จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๒๘ นายบำรุงได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายให้แก่หม่อมหลวงตรีทศยุทธ เทวกุล ซึ่งเป็นการจดทะเบียนก่อนครบกำหนดเวลาห้ามโอนสิบปีนับแต่วันที่แจก น.ส. ๓ ก. อันเป็นการจดทะเบียนที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามโอนตามมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ อันเป็นช่วงเวลาที่พ้นกำหนดเวลาห้ามโอนแล้ว หม่อมหลวงตรีทศยุทธ ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทขายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่า สามารถจดทะเบียนโอนที่ดินกันได้ จึงได้ตกลงซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวโดยสุจริต เสียค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และค่าอากรแสตมป์ ซึ่งต่อมาอธิบดีกรมที่ดินได้มีคำสั่งที่ ๓๐๘๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง เพิกถอนรายการจดทะเบียนที่ดิน และให้จัดแจ้งการห้ามโอน ให้เพิกถอนรายการจดทะเบียนทั้งสามรายการดังกล่าว อันเกิดจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม การเพิกถอนรายการจดทะเบียนดังกล่าวทำให้สิทธิครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถนำ น.ส. ๓ ก. ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดิน และนำไปใช้ประกอบการยื่นขออนุญาตก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินได้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าซื้อที่ดิน จำนวน ๓๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียม ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และค่าอากรแสตมป์ที่ผู้ฟ้องคดีได้ชำระไปเนื่องจากการจดทะเบียนโอนที่ดิน จำนวน ๕๑๐,๖๖๖ บาท

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าขาดโอกาสทางการค้าจากเงินที่ต้องเสียไป ตามข้อ ๑. และข้อ ๒. นับแต่ปีที่ผู้ฟ้องคดีซื้อที่ดินถึงวันที่ยื่นฟ้องคดีรวม ๓ ปี เป็นเงินจำนวน ๗,๑๒๓,๖๔๙ บาท

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าขาดโอกาสทางการค้าจากเงินที่ต้องเสียไป ตามข้อ ๑. และข้อ ๒. คิดเป็นเงินปีละ ๒,๓๗๔,๕๔๙ บาท นับแต่ปีที่ยื่นฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเงินตามข้อ ๑. ถึง ข้อ ๓. ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนครบถ้วน

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๕๗,๘๖๐.๕๐ บาท ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ตามคดีหมายเลขดำ ที่ ๓๒๑/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๔๑๖/๒๕๕๗

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๕๖๙/๒๕๕๗ และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมกับคำอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ เพื่อคัดค้านคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแก้คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๗,๗๑๔,๑๐๓.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยอ้างเหตุที่ไม่สามารถยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนดได้ ความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาศาลในวันนัดนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก และในวันนัดฟังคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ทราบ กำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง และวันนัดฟังคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เพราะศาลได้ส่งหมายแจ้งกำหนดวันนัดดังกล่าวไปให้นางสาวนพมาศ เหมเวช ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดี โดยศาลไม่ได้มีหมายแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และนางสาวนพมาศก็มีได้แจ้งกำหนดวันนัดดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดี ทราบว่าคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาแล้วจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไป

/ขอตรวจ...

ขอตรวจสำนวนคดีด้วยตนเอง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาดังกล่าวเนื่องจากไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย คลาดเคลื่อนทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย หากศาลอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นตามคำอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ได้ยื่นต่อศาลพร้อมกับคำร้องฉบับนี้ก็จะทำให้ข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลปกครองสูงสุด และพิจารณาพิพากษาให้เป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม

ขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำสั่งรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของผู้ฟ้องคดีที่ขออนุญาตยื่นคำอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นนั้น เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะให้ศาลรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยอ้างเหตุที่ไม่อาจยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาอุทธรณ์ว่า ผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีไม่ได้แจ้งกำหนดวันนัดอ่านคำพิพากษาและไม่แจ้งผลแห่งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้ทราบ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์เพื่อที่ตนจะได้ยื่นคำอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาได้ ซึ่งระยะเวลาที่ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามข้อ ๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จะต้องเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวหรือตามที่ศาลกำหนดเท่านั้น แต่ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นตามคำร้องของผู้ฟ้องคดีได้ เมื่อคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้มีคำพิพากษา กล่าวคือ ภายในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นคำอุทธรณ์ที่พ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา กรณีไม่ต้องด้วย

มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลจึงไม่อาจรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำร้องขออนุญาตยื่นคำอุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ และคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำร้องขออนุญาตยื่นคำอุทธรณ์ และคำอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ความว่า เหตุที่ผู้ฟ้องคดีขออนุญาตยื่นคำอุทธรณ์เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับหมายแจ้งวันนัดฟังคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงไม่ทราบศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาและไม่ทราบผลแห่งคำพิพากษา ทำให้ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษายกในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีจึงมิได้เป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายหรือย่นระยะเวลาตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด ในการดำเนินคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้นายสมพงษ์ เจียรจรรยาศรี เป็นผู้รับมอบอำนาจแทนผู้ฟ้องคดี และเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มอบอำนาจให้นางสาวนพมาศ เหมเวช เป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแทนผู้ฟ้องคดีอีกคนหนึ่งตามคำร้องที่ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าผู้รับมอบอำนาจทั้งสองคนของผู้ฟ้องคดีย่อมต้องได้รับแจ้งวันนัดหรือได้รับหมายต่างๆ ของศาล ผู้ฟ้องคดีไม่เคยทราบมาก่อนว่าการนำส่งหมายนัด หมายแจ้งต่างๆ ของศาลปกครอง เจ้าหน้าที่จะส่งให้แก่ผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ไม่ส่งให้แก่ผู้ฟ้องคดี ขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ เหล่านี้ไม่มีการปิดประกาศไว้ที่ศาลปกครองเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และเจ้าหน้าที่ก็ไม่เคยแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงกระบวนการดังกล่าว การส่งหมายของศาลปกครองแตกต่างจากศาลยุติธรรม ศาลยุติธรรมจะมีหมายแจ้งทั้งตัวความ ทนายความ และผู้รับมอบอำนาจ ระเบียบเกี่ยวกับการส่งหมายเป็นวิธีการที่ศาลกำหนดเป็นการภายใน หากทำให้เกิดปัญหาและคู่กรณีเสียหายย่อมไม่เป็นธรรม และเมื่อพิจารณาตามข้อ ๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองต้องให้อีกโอกาสผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์

/คัดค้าน...

คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้โอกาสส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับการได้รับความเสียหาย เพราะจะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม การไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์เป็นการปิดกั้นมิให้ผู้ฟ้องคดีนำพยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาต่อศาลปกครองสูงสุด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเอง หรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นและเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย มาตรา ๔๕ วรรคห้า บัญญัติว่า ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา คู่กรณีจะดำเนินการทั้งปวงด้วยตนเอง หรือจะมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่น ซึ่งมีคุณสมบัติตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนดเพื่อฟ้องคดีหรือดำเนินการแทนได้ มาตรา ๖๙ วรรคสาม บัญญัติว่า เมื่อศาลปกครองได้อ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองในศาลปกครองโดยเปิดเผยในวันใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ได้อ่านนั้นเป็นวันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในการนี้ให้ศาลปกครองแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นการล่วงหน้าตามสมควร วรรคสี่ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีคู่กรณีมาศาลปกครองในวันนัดอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ศาลปกครองงดการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วบันทึกไว้และให้ถือว่าวันที่บันทึกเป็นวันที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันถึงที่สุด และระเบียบ

/ของที่ประชุม...

ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ปรากฏวันที ในใบตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งเป็นวันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้นหรือไม่ได้รับ และข้อ ๑๐๔ ของระเบียบดังกล่าว วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้รับคำอุทธรณ์จากพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล ให้อธิบดี ศาลปกครองชั้นต้นส่งคำอุทธรณ์นั้นให้องค์คณะดำเนินการต่อไป วรรคสอง กำหนดว่า ให้ตุลาการหัวหน้าคณะแต่งตั้งตุลาการในองค์คณะคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน แล้วให้ตุลาการเจ้าของสำนวนตรวจคำอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าเป็นคำอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๐๖ ถ้าเห็นว่าเป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งผู้อุทธรณ์ อาจแก้ไขได้ หรือผู้อุทธรณ์ชำระค่าธรรมเนียมศาลไม่ครบถ้วน ให้ตุลาการเจ้าของสำนวน มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่มีการแก้ไขหรือชำระค่าธรรมเนียมศาลให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นคำอุทธรณ์ ที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรืออื่นโดยผิดระเบียบนี้ ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนเสนอองค์คณะ สั่งไม่รับอุทธรณ์ดังกล่าว

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่ไม่รับคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์ และคำอุทธรณ์ โดยผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ในการดำเนิน กระบวนพิจารณาคดี ผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้นายสมพงษ์ เจียรจุญศรี ทนายความ เป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้ นางสาวนพมาศ เหมเวช ทนายความ เป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดี อีกคนหนึ่ง อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏตามคำร้องขอส่งเอกสารเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และหนังสือมอบอำนาจ ฉบับลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น ความว่า เพื่อให้การดำเนินกระบวนพิจารณาคดีเป็นไปด้วย ความสะดวก รวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงมอบอำนาจให้นางสาวนพมาศเป็นตัวแทนผู้มีอำนาจ ดำเนินกระบวนพิจารณาคดีแทนผู้ฟ้องคดีอีกคนหนึ่ง โดยให้มีอำนาจส่งหรือรับเอกสาร หรือเงินหรือวัตถุใดๆ จากศาล จากคู่ความฝ่ายตรงข้าม หรือจากบุคคลใดๆ ที่นำมาวางศาล ให้มีอำนาจให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือนำเสนอพยานทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุ

/หรือพยาน...

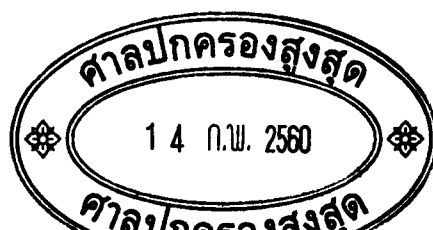
หรือพยานเอกสารต่อศาล ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในทางจำหน่ายสิทธิของผู้ฟ้องคดีได้ด้วย เช่น การยอมรับตามที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การใช้สิทธิหรือสละสิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกา ตลอดจนมอบอำนาจช่วงให้บุคคลใดๆ กระทำการตามที่มอบหมายข้างต้นได้ด้วย กิจการใดอันจำเป็นเพื่อให้การที่มอบหมายข้างต้นสำเร็จลุล่วงและเพื่อประโยชน์ต่อผู้ฟ้องคดีก็ขอให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจกระทำการแทนผู้ฟ้องคดีได้ทุกประการ การทั้งหลายที่ผู้รับมอบอำนาจได้กระทำไปตามหนังสือมอบอำนาจ ผู้ฟ้องคดีขอรับผิดชอบได้กระทำเองทุกประการ และข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานแสดงตนของนางสาวนพมาศ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อ้างส่งต่อศาลพร้อมกับหนังสือมอบอำนาจ เป็นบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความประเภทตลอดชีพ ระบุที่อยู่สำนักงาน นพมาศ เหมเวช ทนายความ เลขที่ ๗๔ ซอยโชคชัย ๔ ซ. ๗๖ แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๓๐ ออกบัตรเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ บัตรหมดอายุเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้แสดงเจตนาโดยแจ้งชัดต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า มีความประสงค์และไว้วางใจให้นายสมพงษ์และนางสาวนพมาศเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้รับมอบอำนาจแต่ละคนจึงมีอำนาจโดยสมบูรณ์ที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแทนผู้ฟ้องคดีได้ภายในขอบอำนาจแห่งฐานตัวแทนตามที่ระบุไว้ในหนังสือมอบอำนาจ การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเรื่องใดที่ปรากฏในหนังสือมอบอำนาจและกระทำโดยผู้รับมอบอำนาจ ไม่ว่าจะในทางได้หรือทางเสียก็ต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้มอบอำนาจรับรู้ รับทราบ และมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิเสธการกระทำใดๆ ของผู้รับมอบอำนาจที่กระทำไปภายในขอบอำนาจแห่งฐานตัวแทนได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นเกี่ยวกับการแจ้งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง การแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก และการแจ้งกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นได้มีหมายแจ้งกำหนดนัดดังกล่าวถึงนางสาวนพมาศ ผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีปกครองแทนผู้ฟ้องคดี โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปตามที่อยู่สำนักงาน นพมาศ เหมเวช ทนายความ เลขที่ ๗๔ ซอยโชคชัย ๔ ซ. ๗๖ แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๓๐ อันเป็นที่อยู่ของนางสาวนพมาศ ผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งไว้ต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้ว

/และปรากฏ...

และปรากฏหลักฐานในใบตอบรับระบุว่า บิดาและมารดาของนางสาวนพมาศเป็นผู้รับ
 หมายแจ้งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง หมายแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคดี
 ครั้งแรก และหมายแจ้งกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษาไว้แทน กรณีจึงฟังได้ว่า
 การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นเกี่ยวกับการแจ้งคำสั่งของศาลดังกล่าว
 เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ฟ้องคดีที่ได้ระบุขอบอำนาจของผู้รับมอบอำนาจไว้
 ในหนังสือมอบอำนาจให้นางสาวนพมาศผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีปกครองแทน
 มีอำนาจรับเอกสารจากศาล และการใช้สิทธิหรือสละสิทธิในการอุทธรณ์ อันถือว่าเป็นการกระทำ
 ที่ชอบด้วยกฎหมาย และถือว่านางสาวนพมาศซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีแทน
 ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งผู้ฟ้องคดีในฐานะคู่กรณีผู้มอบอำนาจได้รับแจ้งและทราบกำหนด
 วันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง กำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก และกำหนดวันอ่าน
 ผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายในวันที่ระบุไว้ในใบตอบรับแล้ว
 ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วย
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า ศาลปกครองชั้นต้น
 ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะอุทธรณ์คัดค้าน
 คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง
 ชั้นต้นที่มีคำพิพากษาอย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่
 ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษา การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่น
 คำอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง
 ชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ เพื่อคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
 จึงเป็นการยื่นคำอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว คำพิพากษา
 ของศาลปกครองชั้นต้นในส่วนของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอันถึงที่สุดตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง
 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คำอุทธรณ์
 ของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงเป็นคำอุทธรณ์
 ที่ต้องห้ามตามกฎหมายตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
 ประกอบข้อ ๑๐๔ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วย
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์
 และคำอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และคืน

/คำธรรมเนียม...

ค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ขอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และเป็นธรรมเนียมแก่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล คำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายสุชาติ มงคลเลิศพล

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรารุช ศิริยุทธวัฒนา

ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคล

ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

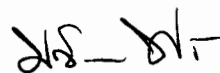
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ

ในศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นสศิริเพ็ญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

